KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 25e september 1968 door de Minister van Sociale Voorzorg verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van wet "tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor ouden van dagen", heeft de 4e oktober 1968 het volgend advies gegeven :

ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de la Prévoyance sociale, le 25 septembre 1968, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet de loi "instituant un revenu garanti aux personnes âgées", a donné le 4 octobre 1968 l'avis suivant :

Het voorontwerp van wet dat thans aan de Raad van State wordt voorgelegd, neemt voor een groot deel de tekst over welke op 30 augustus 1968 door de Raad van State was voorgesteld in zijn advies over een vorig voorontwerp betreffende dezelfde materie, hem op 23 juli 1968 voorgelegd.

Het tegenwoordig advies is dan ook beperkt tot die gedeelten van het voorontwerp waarbij wijzigingen zijn aangebracht ten opzichte van bedoelde tekst.

*
* *

Het tweede lid van § 2 van artikel 1 van het voorontwerp zoubeter als volgt gesteld zijn :

"De gerechtigde moet in België werkelijk verblijven. De gerechtigde die geen Belg is, moet bovendien in België gedurende ... (voorts zoals in het voorontwerp) ...".

*
* *

Artikel 3 van het voorontwerp luidt als volgt :

"Artikel 3.-

Het bedrag van het gewaarborgd inkomen verandert overeenkomstig de bepalingen van de wet van 12 april 1960 tot eenmaking van de verschillende stelsels van koppeling aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen van het Koninkrijk; het bedrag beoogd bij artikel 2 is reeds aange past aan het indexcijfer 134,75 x 0,77.

.../.

Voor de toepassing van het voorgaand lid, wordt op het indexcijfer van de consumptieprijzen een omzettingscoëfficiënt van 100/77 toegepast.

De duizendsten van het aldus bekomen getal die gelijk zijn aan of hoger zijn dan het cijfer 5 worden voor één honderdste genomen ; de duizendsten lager dan het cijfer 5 worden verwaarloosd".

Deze tekst wil artikel 4 van het vorig voorontwerp vervangen waarin gewerkt wordt met een blote verwijzing naar de wet van 12 april 1960 en naar het indexcijfer van de kleinhandelsprijzen.

In zijn advies van 30 augustus 1968 merkte de Raad van State dienaangaande het volgende op :

"Artikel 4 van het voorontwerp verwijst naar de wet van 12 april 1960 tot eenmaking van de verschillende stelsels van koppeling aan het indexcijfer der kleinhandelsprijzen van het Rijk.

Daar dit indexcijfer niet langer wordt vastgesteld, is de referentie naar die wet en naar de indexcijfers waarnaar ze verwijst, ondoeltreffend zolang die wet niet zal zijn aangepast.

De Raad van State wijst de Regering op de noodzaak van deze aanpassing".

De oplossing, die thans voorgesteld wordt, gaat uit van de onderstelling dat de wet van 12 april 1960 niet zal worden aangepast. Zo deze manier van doen een oplossing brengt voor het gewaarborgd inkomen,dan blijft nog altijd, zoals de Raad van State in zijn vroeger advies opmerkte, de noodzaak van de aanpassing van deze wet verder bestaan.

.../...

In dit laatste verband moet evenwel worden opgemerkt dat inmiddels de Minister van Tewerkstelling en Arbeid op 23 september 1968 een voorontwerp van wet betreffende de koppeling aan het indexcijfer van de consumptieprijzen aan de Raad van Sta voor advies heeft voorgelegd (L.10.538). In dit laatste wetsontwerp wordt de wet van 12 april 1960 opgeheven. Hieruit volgt dat het voorontwerp L.10.538 het gevaar doet ontstaan dat artikel 3 van het onderhavige wetsontwerp moeilijk toegepast zal kunnen worden ingevolge de opheffing van de wet van 12 april 1960. Zelfs indien men aanneemt dat de wet van 12 april 1960 voor het onderhavige wetsontwerp verder zou gelden, blijft toch de moeilijkheid dat hierdoor een enigszins verschillende regeling inzake koppeling aan het indexcijfer zal blijven bestaan voor het gewaarborgd inkomen, terwijl de bedoeling van het voorontwerp L.10538 juist is, een algemeen stelsel van koppeling in te voeren.

*
* *

In artikel 5, § 2, van het voorontwerp komt een bepaling voor waarbij de Koning gemachtigd wordt te bepalen welk inkomen voor de in den vreemde gelegen onroerende goederen bij de vaststelling van de bestaansmiddelen in aanmerking zal worden genomen. Voor deze nieuwe bepaling, die beter een § 3 zou vormen, wordt de volgende lezing in overweging gegeven :

"§ 3. De Koning bepaalt de regels volgens welke voor de vaststelling van de bestaansmiddelen rekening wordt gehouden met de in den vreemde gelegen onroerende goederen".

*
* *

.../...

Voor artikel 6 van het voorontwerp wordt de volgende tekst aanbevolen :

"Artikel 6.-

De Koning bepaalt de regels volgens welke het al dan niet belegd roerend kapitaal voor de vaststelling van de bestaansmiddelen in rekening wordt gebracht".

*
* *

In artikel 7, § 1, van het voorontwerp wordt het tweede lid van de vroegere tekst aangevuld. De tekst van deze aanvulling zou beter een afzonderlijk lid vormen en bovendien beter als volgt zijn gesteld.

"De Koning bepaalt eveneens onder welke voorwaarden aftrek mag worden toegepast op de verkoopwaarde van de afgestane goederen".

In artikel 7, § 2, eerste lid, dient de verwijzing naar § 1, eerste tot derde lid, alsdan vervangen te worden door een verwijzing naar § 1, eerste tot vierde lid.

Artikel 7, § 3, van het voorontwerp luidt thans als volgt :

"De bepalingen van § 1 zijn niet toepasselijk op het goed dat na toekenning van het gewaarborgd inkomen werd onteigend ten algemenen nutte. Het voor dat goed aangerekend inkomen blijft ongewijzigd gedurende de eerste tien jaren na de onteigening".

In het vorig voorontwerp werd daaraan toegevoegd : "Na die termijn wordt de opbrengst van de onteigening die nog in het in aanmerking genomen vermogen wordt teruggevonden, in rekening gebracht, naar gelang van het geval, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 5 of 6".

.../...

Als de Raad de verantwoording van de Regering goed begrijpt, wil deze vermijden dat na tien jaren een hogere waarde in aanmerking zou moeten worden genomen dan gedurende de tien jaren na de onteigening omdat dit onlogisch zou zijn. Dit restultaat wordt evenwel niet bereikt door het weglaten van de laatst aangehaalde tekst. Hierdoor wordt enkel bekomen dat na het verloop van bedoelde tien jaren het gemeen recht, neergelegd in de artikelen 4 tot 6, moet worden toegepast. Dit was overigens de strekking van de laatst aangehaalde tekst. Door het weglaten ervan wordt dus op zichzelf slechts de toepassing van de daarin neergelegde rechtsregel verder gehandhaafd. Er is dus geen reden om de laatst aangehaalde tekst te schrappen, tenzij de Regering deze zou willen vervangen door een tekst waarin duidelijk wordt gezegd in hoever in het aldaar bedoelde geval van het gemeen recht wordt afgeweken.

*
* *

Artikel 8 van het voorontwerp luidt als volgt :

"Artikel 8.-

De Koning bepaalt, bij in Ministerraad overlegd besluit, het gedeelte van de bestaansmiddelen waarmee het bedrag van het gewaarborgd inkomen wordt verminderd".

In deze tekst wordt het beginsel dat met een gedeelte van de bestaansmiddelen geen rekening wordt gehoude naar de achtergrond geschoven. Dit brengt de redactie van artikel 10, § 1, eerste lid, enigszins in het gedrang. In d nieuwe tekst wordt bovendien niet meer gezegd dat het gedee van de bestaansmiddelen waarmede geen rekening wordt gehou verschilt naargelang de aanvrager al dan niet een gehuwd m is als bedoeld in artikel 2. Daarom wordt voor dit artikel het volgende tekstvoorstel gedaan :

"Het bedrag van het gewaarborgd inkomen, vastgesteld overeenkomstig de artikelen 2 en 3, wordt verminderd met het gedeelte van de bestaansmiddelen dat een door de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit te bepalen bedrag te boven gaat. Dit bedrag kan verschillen naargelang de aanvrager al dan niet een gehuwd man is als bedoeld in artikel 2".

*
* *

Voor artikel 10, § 1, van het voorontwerp wordt de volgende tekst in overweging gegeven :

"Het bedrag van het gewaarborgd inkomen, bepaald overeenkomstig artikel 8, wordt verminderd met de rust- en overlevingspensioenen en met alle andere voordelen die aan de aanvrager of zijn echtgenoot werden verleend hetzij met toepassing van een Belgische verplichte pensioenregeling ingesteld bij of krachtens een wet, een provinciaal reglement of door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, hetzij met toepassing van een buitenlandse verplichte pensioenregeling. Bij in Ministerraad overlegd besluit kan de Koning evenwel voorschrijven dat de pensioenen en andere voordelen die hij aanwijst, niet van het gewaarborgd inkomen zullen worden afgetrokken, in de mate die hij bepaalt.

Voor de toepassing van dit artikel wordt bovendien alleen rekening gehouden met het werkelijk uitgekeerde bedrag. De Koning kan evenwel bepalen in welke gevallen een vermindering of schorsing welke een pensioen of voordeel heeft ondergaan, voor de toepassing van dit artikel niet in aanmerking wordt genomen".

*
* *

.../...

Artikel 12, tweede lid, bevat een laatste volzin die als volgt luidt :

"Het gewaarborgd inkomen mag echter zonder verder onderzoek geweigerd worden als voldoende elementen voorhanden zijn waaruit duidelijk blijkt dat de aanvrager niet de voorwaarden vervult om het gewaarborgd inkomen te bekomen".

Ter verantwoording van deze toevoeging roept de Regering in dat een onderzoek naar het inkomen door het bestuur der belastingen voor sommige aanvragen al dadelijk overbodig zal blijken en dat in dat geval de Minister of de gemachtigde ambtenaar aanstonds een weigerende beslissing moet kunnen treffen om nutteloze opzoekingen te vermijden.

Deze toevoeging steunt op een verkeerde interpretatie van artikel 12, tweede lid. Deze laatste tekst betekent niet dat de Minister of de gemachtigde ambtenaar bij het onderzoek van elke aanvraag om inlichtingen vanwege de controleur der directe belastingen en de ontvanger der registratie en domeinen moet verzoeken. Die tekst betekent in gendeel dat die bevoegde overheid over het nut van een dergelijk verzoek oordeelt. Hieruit kan enkel worden afgeleid dat als er dergelijke inlichtingen zijn ingewonnen, daarmede rekening moet worden gehouden.

De laatste volzin van artikel 12, tweede lid, kan zonder bezwaar weggelaten worden.

*

* *

.../...

Artikel 16, § 2, van het voorontwerp moet als volgt aanvangen :

"§ 2. Artikel 580 van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld met de volgende bepaling :

"8° van geschillen betreffende de beslissingen ...".

*
* *

Artikel 20, § 2, van het voorontwerp moet als volgt beginnen :

"§ 2. Artikel 1410, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld met de volgende bepaling : ...".

Gelet op de beperkte tijd binnen welke de Raad om advies is verzocht, is het hem niet mogelijk geweest na te gaan of er volledige overeenstemming bestaat tussen enerzijds het bepaalde in de §§ 1 en 3 van dit artikel 20 en anderzijds de regelen welke ingevolge de aanvulling van het Gerechtelijk Wetboek op het gewaarborgd inkomen toepasselijk zullen zijn ter zake van vatbaarheid voor beslag en overdracht.

*
* *

Voor artikel 21, § 1 en § 2, van het voorontwerp wordt de volgende tekst aanbevolen, die beter aan de bedoeling van de Regering beantwoordt :

"Artikel 21.-

§ 1. De Koning stelt de regels volgens welke de bepalingen van deze wet ambtshalve toegepast worden :

1° op hen die op de datum van de inwerkingtreding van deze wet een rentebijslag genieten, en de leeftijd als bedoeld in artikel 1 hebben bereikt, maar die geen pensioen genieten of wier pensioen dat door de Rijkskas voor rust- en overlevingspensioenen uitbetaald wordt, jaarlijks minder bedraagt dan het gewaarborgd inkomen, waarop zij overeenkomstig de artikelen 2 en 3 aanspraak kunnen maken;

2° op hen wier recht op een rentebijslag, dat vóór de inwerkingtreding van deze wet zal ingaan, nog niet bij een administratieve beslissing is vastgesteld.

§ 2. De in § 1 bedoelde personen behouden hun recht op het rentebijslagbedrag, indien die bijslag op de datum van de inwerkingtreding van de wet voor hen voordeliger is.

Wanneer de rentebijslag die aan een gehuwde mannelijke gerechtigde toegekend is volgens de voor deze categorie bepaalde tabel, vervangen wordt door een rentebijslag, berekend volgens de voor andere mannelijke gerechtigden bepaalde tabel, dan wordt deze laatste rentebijslag eveneens behouden ingeval deze voordeliger is.

De Koning kan bepalen in welke gevallen een vermindering van het bedrag van de rentebijslag voor de toepassing van dit artikel niet in aanmerking wordt genomen".

*

* *

.../...

Artikel 25, § 2, van het voorontwerp wil artikel 22 van de wet van 12 februari 1963 betreffende de inrichting van een ouderdoms- en overlevingspensioenregeling ten behoeve van de vrijwillig verzekerden aanvullen met de volgende bepaling, die volgens artikel 29 uitwerking dient te hebben op 1 juli 1963 :

"De Koning bepaalt de regelen inzake cumulatie van een rentebijslag met een ander pensioen dan deze beoogd in artikel 23, eerste lid, 3°, van deze wet".

Hoewel deze bepaling, zoals § 1 van hetzelfde artikel, strekt tot aanvulling van artikel 22 van genoemde wet van 12 februari 1963, hoort zij, in zover daaraan terugwerkende kracht wordt verbonden tot 1 juli 1963, niet thuis in het onderhavig wetsontwerp. In dit opzicht betreft deze bepaling immers niet meer de verdere toepassing van de wet van 12 februari 1963 op de in artikel 21 bedoelde personen. Zoals uit de verantwoording van de Regering blijkt, strekt zij om, voor het verleden, een administratieve praktijk door de wetgever uitdrukkelijk te laten goedkeuren, die heeft moeten voorzien in een leemte van de wet van 12 februari 1963, welke leemte ontstaan is doordat de wet van 28 maart 1960 betreffende het pensioen voor zelfstandigen vervangen is door de wet van 31 augustus 1963.

../...

Zodoende zal die tekst een beslissende invloed kunnen spelen op de oplossing van geschillen die thans hangende zijn voor de administratieve rechtscolleges die ter zake bevoegd zijn.

Dit alles wijst erop dat deze bepaling een bijzondere aandacht verdient en dat een zorgvuldige bestudering van alle aspecten van het betrokken probleem waarvan de Raad van State heeft moeten afzien gelet op de korte termijn binnen welke hij om advies is verzocht, vereist is.

L'avant-projet de loi présentement soumis au Conseil d'Etat reprend dans une large mesure le texte que celui-ci a proposé dans son avis du 30 août 1968 concernant un avant-projet de loi relatif à la même matière, dont il avait été saisi le 23 juillet 1968.

Aussi le présent avis se borne-t-il à l'examen des dispositions du nouvel avant-projet qui contiennent des modifications par rapport à ce texte.

*
* *

A l'article ler, § 2, alinéa 2, de l'avant-projet, il vaudrait mieux dire : "Le bénéficiaire doit résider effectivement en Belgique. Le bénéficiaire qui n'est pas Belge doit, en outre, avoir résidé effectivement en Belgique pendant ... (la suite comme à l'avant-projet) ..."

*
* *

L'article 3 de l'avant-projet est ainsi conçu :

"Article 3.-

Le montant du revenu garanti varie conformément aux dispositions de la loi du 12 avril 1960 unifiant les divers régimes de liaison à l'indice des prix de détail du Royaume ; le montant visé à l'article 2 est déjà adapté à l'indice 134,75 x 0,77.

.../.

Pour l'application de l'alinéa précédent, l'indice des prix à la consommation est affecté d'un coefficient de conversion de 100/77.

Les millièmes du nombre ainsi obtenu atteignant ou dépassant le chiffre 5 sont pris pour un centième; les millièmes inférieurs au chiffre 5 sont négligés".

Ce texte est appelé à remplacer l'article 4 de l'ancien avant-projet, qui procédait par voie de simple référence à la loi du 12 avril 1960 et à l'indice des prix de détail.

Dans son avis du 30 août 1968, le Conseil d'Etat a fait observer à cet égard :

"L'article 4 de l'avant-projet renvoie à la loi du 12 avril 1960 unifiant les divers régimes de liaison à l'indice des prix de détail du Royaume. Cet indice n'étant plus établi, le renvoi à cette loi et aux indices auxquels celle-ci se réfère est inopérant aussi longtemps qu'elle n'aura pas été adaptée.

Le Conseil d'Etat attire l'attention du Gouvernement sur la nécessité de cette adaptation".

La formule retenue par le nouvel avant-projet part de l'hypothèse que la loi du 12 avril 1960 ne sera pas adaptée. Si elle fournit une solution pour le revenu garanti, elle n'en laisse pas moins subsister la nécessité, soulignée par le Conseil d'Etat dans son avis antérieur, de procéder à cette adaptation.

.../...

Il convient toutefois de signaler, dans cet ordre d'idées, que le Ministre de l'Emploi et du Travail a soumis au Conseil d'Etat, le 23 septembre 1968, un avant-projet de loi relatif à la liaison à l'indice des prix à la consommation (L.10.538). Ce dernier avant-projet de loi, qui prévoit l'abrogation de la loi du 12 avril 1960, risque, de ce fait, de rendre malaisée l'application de l'article 3 du présent avant-projet. Même si l'on admet que la loi du 12 avril 1960 demeurera en vigueur pour l'application du présent avant-projet, il n'en reste pas moins que serait ainsi maintenu, en matière de revenu garanti, un système de liaison à l'indice différent du système unique que l'avant-projet de loi L. 10.538 se propose précisément d'instaurer.

*
* *

L'article 5, § 2, contient une disposition qui habilite le Roi à déterminer de quels revenus provenant d'immeubles sis à l'étranger il sera tenu compte pour la détermination des ressources. Cette disposition nouvelle gagnerait à faire l'objet d'un § 3 ainsi rédigé :
"§ 3. Le Roi fixe les modalités suivant lesquelles il sera tenu compte, pour la détermination des ressources, de biens immobiliers sis à l'étranger".

*
* *

La rédaction suivante est suggérée pour l'article 6 de l'avant-projet :

.../...

"Article 6.-

Le Roi détermine les modalités suivant lesquelles le capital mobilier, placé ou non, sera porté en compte pour la détermination des ressources".

*
* *

L'article 7, § 1er, de l'avant-projet complète l'alinéa 2 de l'ancien texte. Il vaudrait mieux consacrer à cette adjonction un alinéa distinct rédigé ainsi qu'il suit :

"Le Roi fixe également les conditions dans lesquelles des déductions peuvent être effectuées sur la valeur vénale des biens cédés".

A l'article 7, § 2, alinéa 1er, la référence au § 1er, alinéas 1er à 3, doit, dès lors, être remplacée par une référence au § 1er, alinéas 1er à 4.

L'article 7, § 3, de l'avant-projet prévoit :

"Les dispositions du § 1er ne sont pas applicables au bien qui, après l'octroi du revenu garanti, a été exproprié pour cause d'utilité publique. Le revenu porté en compte pour ce bien reste invariable pendant les dix premières années suivant l'expropriation ".

L'avant-projet précédent ajoutait : "Après ce délai, le produit de l'expropriation, qui se retrouverait dans le patrimoine pris en considération, est porté en compte, selon le cas, conformément aux dispositions des articles 5 ou 6".

.../...

Si le Conseil d'Etat a bien compris la justification, il s'agit d'éviter qu'après un délai de dix ans il faille prendre en considération une valeur supérieure à celle qui été retenue pendant les dix premières années suivant l'expropriation, ce qui serait illogique. Ce but n'est toutefois pas atteint par la suppression envisagée, laquelle n'a d'autre résultat que de rendre applicables, après l'expiration du délai de dix ans, les règles de droit commun des articles 4 à 6. Telle était du reste la portée du dernier texte reproduit ci-dessus. Aussi la suppression de celui-ci ne fait-elle, en soi, que maintenir l'application de la règle de droit que ce texte énonçait. Il n'y a donc aucun motif de l'omettre, à moins que le Gouvernement n'entende lui substituer un texte d'où il ressorte clairement dans quelle mesure il est dérogé au droit commun dans le cas envisagé.

*

* *

L'article 8 de l'avant-projet porte :

"Article 8.-

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, la partie des ressources qui est défalquée du montant du revenu garanti".

Ce texte relègue à l'arrière-plan le principe qu'il ne sera pas tenu compte d'une partie déterminée de ressources; il compromet ainsi quelque peu la rédaction de l'article 10,§ 1er, alinéa 1er.D'autre part, il ne d pose plus que la partie des ressources dont il ne sera pas tenu compte variera selon que le demandeur est ou pas un homme marié au sens de l'article 2.En conséquer il est proposé de rédiger l'article 8 ainsi qu'il sui

"Le montant du revenu garanti déterminé conformément aux articles 2 et 3 est diminué de la partie des ressources qui excède un montant à fixer par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres. Ce montant peut varier selon que le demandeur est ou n'est pas un homme marié au sens de l'article 2".

*

* *

Le texte suivant est suggéré pour l'article 10, § 1er, de l'avant-projet :

"Le montant du revenu garanti déterminé conformément à l'article 8 est diminué des pensions de retraite et de survie ainsi que de tous autres avantages qui sont accordés au demandeur ou à son conjoint, soit en application d'un régime obligatoire belge de pension, institué par ou en vertu d'une loi, d'un règlement provincial ou par la Société nationale des chemins de fer belges, soit en application d'un régime obligatoire étranger de pension. Le Roi peut toutefois prescrire par un arrêté délibéré en Conseil des Ministres, que les pensions et autres avantages qu'Il détermine ne seront pas, dans la mesure qu'Il indique, défalqués du revenu garanti.

En outre, il n'est tenu compte, pour l'application du présent article, que du montant réellement liquidé. Le Roi peut toutefois déterminer dans quels cas la réduction ou la suspension d'une pension ou d'un avantage ne sera pas prise en considération pour l'application du présent article".

*

* *

.../...

L'article 12, alinéa 2, prévoit dans une dernière phrase : "Toutefois, le revenu garanti peut être refusé sans autre examen s'il y a suffisamment d'éléments dont il résulte clairement que le demandeur ne remplit pas les conditions pour obtenir le revenu garanti".

Pour justifier cette adjonction, le Gouvernement fait valoir qu'une enquête sur les ressources, effectuée par l'administration des contributions, apparaîtra d'emblée comme superflue pour certaines demandes et que le Ministre ou le fonctionnaire délégué doit alors pouvoir prendre immédiatement une décision de refus afin d'éviter des recherches inutiles.

Cette adjonction procède d'une interprétation erronée de l'article 12, alinéa 2. Ce texte ne fait pas obligation au Ministre ou au fonctionnaire délégué de se renseigner auprès du contrôleur des contributions directes et du receveur de l'enregistrement et des domaines pour l'examen de chaque demande. Il signifie, au contraire, que l'autorité compétente est juge de l'utilité d'une telle demande de renseignements. Tout au plus est-il permis d'inférer de là que, lorsque de semblables renseignements sont recueillis, il doit en être tenu compte.

La dernière phrase de l'article 12, alinéa 2, peut dès lors être omise sans inconvénient.

*

* *

.../...

L'article 16, § 2, de l'avant-projet devrait débuter ainsi qu'il suit :

"§ 2. L'article 580 du Code judiciaire est complété par la disposition suivante :

"8° des contestations relatives aux décisions ... ".

*

* *

Le début de l'article 20, § 2, de l'avant-projet devrait être ainsi rédigé :

"§ 2. L'article 1410, § 2, du Code judiciaire est complété par la disposition suivante : ... ".

Dans le bref délai dont il a disposé pour émettre son avis, le Conseil d'Etat s'est trouvé dans l'impossibilité de vérifier s'il y a concordance totale entre, d'une part, les dispositions des §§ 1er et 3 de l'article 20 et, d'autre part, les règles qui deviendront applicables au revenu garanti en matière de saisie et de cession, à la suite des adjonctions qu'il est envisagé de faire au Code judiciaire.

*

* *

L'article 21, §§ 1er et 2, de l'avant-projet traduirait mieux les intentions du Gouvernement s'il était rédigé comme suit :

.../...

"Article 21.-

§ 1er. Le Roi fixe les modalités suivant lesquelles les dispositions de la présente loi seront appliquées d'office :

1° aux personnes qui, à la date de l'entrée en vigueur de la présente loi, bénéficient d'une majoration de rente et ont atteint l'âge visé à l'article 1er, mais qui ne jouissent pas d'une pension ou dont le montant annuel de la pension liquidée par la Caisse nationale des pensions de retraite et de survie est inférieur au montant annuel du revenu garanti auquel elles peuvent prétendre en vertu des articles 2 et 3;

2° aux personnes dont le droit à une majoration de rente né avant l'entrée en vigueur de la présente loi, n'aura pas encore été consacré par une décision administrative

§. 2. Les personnes visées au § 1er conservent leurs droits au montant de la majoration de rente, si cette dernière leur est plus favorable à la date de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Lorsque la majoration de rente, accordée à un bénéficiaire marié du sexe masculin conformément au tableau prévu pour cette catégorie, est remplacée par une majoration de rente calculée conformément au tableau applicable aux autres bénéficiaires du sexe masculin, cette dernière majoration est également maintenue lorsqu'elle est plus favorable.

.../...

Le Roi peut déterminer les cas dans lesquels une réduction du montant de la majoration de rente n'est pas prise en considération pour l'application du présent article".

*

* *

L'article 25, § 2, de l'avant-projet entend compléter l'article 22 de la loi du 12 février 1963 relative à l'organisation d'un régime de pension de retraite et de survie au profit des assurés libres par la disposition suivante qui, en vertu de l'article 29, doit produire ses effets le 1er juillet 1963 :

"Le Roi détermine les règles de cumul d'une majoration de rente avec une pension autre que celles visées à l'article 23, alinéa 1er, 3°, de la présente loi".

Bien que cette disposition, tout comme le § 1er du même article, vise à compléter l'article 22 de la loi précitée du 12 février 1963, elle n'a pas sa place dans le présent projet de loi, car elle rétroagit au 1er juillet 1963. Dans cette mesure, cette disposition ne concerne plus, en effet, l'application continuée de la loi du 12 février 1963 aux personnes visées à l'article 21. Ainsi qu'il ressort des justifications du Gouvernement, elle tend, pour le passé, à faire approuver explicitement par le législateur une pratique administrative destinée à combler une lacune de la loi du 12 février 1963, lacune qui est une conséquence du remplacement de la loi du 28 mars 1960 relative à la pension des travailleurs indépendants par la loi du

.../...

31 août 1963. Dès lors, ce texte pourra avoir une influence décisive sur la solution des litiges actuellement pendants devant les juridictions administratives compétentes.

Il en résulte que ladite disposition doit retenir tout particulièrement l'attention et que s'impose une étude minutieuse de tous les aspects du problème en question, étude à laquelle le Conseil d'Etat n'a pu se livrer étant donné le bref délai qu'il s'est vu impartir.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : F. LEPAGE, voorzitter van de Raad van State,
Messieurs : président du Conseil d'Etat,

H. BUCH, staatsraden,
H. ADRIAENS, conseillers d'Etat,

M. JACQUEMIJN , adjunct-griffier, griffier
greffier adjoint, greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. H. ADRIAENS.

Het verslag werd uitgebracht door de H. O. DE LEYE, substituut-auditeur-generaal.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. H. ADRIAENS.

Le rapport a été présenté par M. O. DE LEYE, substitut de l'auditeur général.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER, DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) M. JACQUEMIJN . (get.) F. LEPAGE.